

РЕШЕНИЕ

№ 39164

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **2588** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Аркон Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк],[улица], ет.1, ап.1, срещу Решение № ПО-16/24.02.2025г. на Директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНПОМ с изх. № С250022-023-0000341/07.02.2025 г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и необоснованост на наложените предварителни обезпечителни мерки, тъй като не са налице доказателства за реална опасност от затрудняване на събирането на евентуалното публично вземане. Според жалбоподателя е налице несъразмерност на обезпечението. Твърди се, че е налице свръх обезпечение. Иска се отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание и в писмени бележки дружеството, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноси. Ответникът – Директор на ТП на НАП – [населено място], в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия изх. №Р-22221724001510-020-001/ 26.03.2024 г. е възложена ревизия на дружеството „Аркон Консулт“ ЕООД за задължения по ЗДДС и ЗКПО.

Предвид очакваният размер на публичните задължения, които ще бъдат допълнително установени с ревизионен акт, по мотивирано искане на ревизиращите органи от 27.03.2024 г. /лист 26-27 от делото/ е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „Юробанк България“ АД и „Банка ДСК“ АД, за обща

сума от 698 730 лв.

В обстоятелствената част на искането органите по приходите са обосנוвали необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки с оглед на това, че в хода на възложената ревизия са установени обстоятелства, които водят до определяне на задължения по ЗДДС и ЗКПО. Извършена е проверка на имуществото и активите на ревизираното лице. С оглед на гореизложеното ревизиращите органи са обосנוвали необходимостта от налагане на ПОМ с цел предотвратяване извършването на последващи сделки и действия с имуществото на ревизираното дружество, в резултат на които събирането на очакваните публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С250022-023-0000341/07.02.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], на дружеството са наложени посочените по-горе предварителни обезпечителни мерки. ПНПОМ е оспорено пред директора на ТД на НАП – [населено място], който с Решение № ПО-16/24.02.2025г. е оставил без уважение жалба на дружеството срещу ПНПОМ с изх. С250022-023-0000341/07.02.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

От доказателствата, съдържащи се в представената административна преписка се установява, че възложената ревизия по отношение на дружеството-жалбоподател е била спряна със Заповед за спиране на производството с изх. №Р-22221724001510-023-001 от 02.07.2024 г. до приключване на ревизионното производство по отношение на дружеството, с което са били осъществени сделки през ревизирания период – „Аркон Консулт“ ЕООД. На 15.01.2025 г. е издаден Ревизионен акт №Р-22221724001510-091- 001/15.01.2025 г., с който по отношение на „Аркон Консулт“ ЕООД са установени задължения за ДДС в размер на 698 730,96 лв. Издадена е Заповед за възобновяване на производството на 22.10.2024 г. с изх. №Р- 22221724001510-143-001.

Ревизионен акт №Р-22221724001510-091- 001/15.01.2025 г., с който по отношение на „Аркон Консулт“ ЕООД са установени задължения за ДДС в размер на 698 730,96 лв., е оспорен по административен ред, като е отменен с Решение № 456/05.05.2025 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП и преписката е върната със задължителни указания за извършване на повторна ревизия.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от жалбоподателя /лист 61-88 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на

чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл.197. Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съгласно чл.197,ал.3 от ДОПК, както и съгласно чл.199, ал.2 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 ал.1 и чл.195 ал.5.

В първата хипотеза публичният интерес е най-добре защитен предвид посочените обезпечения. При втората хипотеза, т.е. при липсата на изпълнително основание не може да се обоснове изобщо наличието на обезпечителна нужда. При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания представлява особено съществено нарушение на процедурата, което е противопоставимо на обезпечителната нужда и на публичния интерес. Неспазването на изискванията по чл.121 ал.3 от ДОПК и по чл.195 ал.7 от ДОПК не е посочено изрично като абсолютно основание за отмяна по чл.197 ал.3 от ДОПК, поради което съдът приема, че това нарушение може да обоснове отмяна на обезпечителната мярка само в случаите, в които с налагането ѝ явно и съществено е нарушен принципа на съразмерност и по този начин се стига до прекомерното обременяване на длъжника. Съгласно чл.195 ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В конкретният случай съдът намира, че от страна на публичния изпълнител са спазени изискванията на ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Преценката за правомерност на наложените обезпечителни мерки следва да се направи и с оглед нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

В тази насока следва да се посочи, че по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител законосъобразно е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление. Административният орган коректно е посочил фактическото и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наложените предварителни

обезпечителни мерки са необходими с оглед размера на установените публични задължения. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 ДОПК - да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 ДОПК длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. В случая длъжникът не е предприел такива действия.

В производството по чл. 121 ДОПК публичният изпълнител дължи преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания и при съобразяване на условията по ал. 3 от цитираната разпоредба, той има правомощието да наложи предвидените в чл. 198 ДОПК обезпечителни мерки. В случая преценката за затрудненото или невъзможното събиране на предполагаемия дълг е направена при съпоставяне на размера на очакваните задължения и имуществото на бъдещия длъжник.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва от процесуалния представител на оспорващата непропорционалност. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че е налице свръх обезпеченост. Видно от изпратените отговори на запорните съобщения от търговските банки, към момента на издаването на процесното ПНПОМ жалбоподателя е нямал открити сметки в „Банка ВСК“ АД, поради което там не е наложен запор върху негови средства. Такъв е наложен единствено върху банковите му сметки в „Юробанк България“ АД за сумата от 698 730,96 лв., който е в по-малък размер от посочения в издаденото ПНПОМ размер на предполагаемите публични вземания – 901 485,48 лв.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че основанието за налагане на предварителни обезпечителни мерки е отпаднало, с оглед на издаденото решение на директора на Дирекция „ОДОП“, с което е отменен издадения РА. Следва да се отбележи, че с отмяната на РА, ревизионното производство не е приключило, а е поставено началото на нова ревизия.

С оглед на горното съдът намира, че оспорения акт е законосъобразен и следва да се остави в сила.

Предвид изхода на спора, в полза на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100, 00 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ / в актуалната и редакция/.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Аркон Консулт“ ЕООД срещу Решение № ПО-16/24.02.2025г. на Директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено ПНПОМ с изх. № С250022-023-0000341/07.02.2025 г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА „Аркон Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.1, представлявано от управителя М. Н. К., да заплати на ТД на НАП – [населено място], сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: